

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg har gentagne gange søgt at få den oplysning frem, om hr. Gammelgaard og hr. Ninn-Hansen ønskede en principiel debat om licitationslovens overholdelse. Det er igen ved det seneste indlæg fra hr. Ninn-Hansen blevet klart, at det ikke er det, det drejer sig om, det drejer sig om at lade folkettinget træffe beslutning i valget mellem et antal forskellige tilbud i en licitation.

Jeg må sige, at jeg undrer mig over, at tingets alderspræsident mener, at folketingets 179 medlemmer skulle have en mening om, hvorvidt det nu er rigtigt, hvad der står i en rådgivende ingeniørvirksomheds indstilling til ministeren, eller det, som nu er fremsat her fra hr. Gammelgaards side, fra hr. Askjær Jørgensens side, jeg forstår i vidt omfang støttet på artikler i Jyllands-Posten og i Berlingske Tidende.

Der ligger i denne sag et ganske grundigt oplysningsmateriale til finansudvalgets medlemmer. Da det vedrører nogle private virksomheders helt interne forhold, regnskaber, kapacitetsbeskrivelser og vurderinger af deres administrative og merkantile formåen, er dette materiale hemmeligstemplet. Det største antal medlemmer i denne sal har ikke haft adgang til at se materialet, sådan som finansudvalget har haft det. Alligevel mener hr. Ninn-Hansen, at man uden at kende dette materiale, på basis af udtalelser fra ordførere, på basis af, hvad der har stået i aviserne, skal bede folketinget om at træffe afgørelse om valg ved en licitation. Jeg er forbløffet.

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard og landets justitsminister stiller unægtelig tingene på hovedet, når de sammen med andre vil støtte hr. Camres forsøg på at få vist denne sag tilbage til et tys-tys-udvalg.

Situationen er jo den, at Danmarks Riges Grundlov ganske klart foreskriver i § 46, stk. 2, at ingen udgift må afholdes, uden at man har hjemmel i en af folketinget vedtaget lov. At man af praktiske grunde i sager, der ikke indeholder større kontroversielle ting, særlige problemer, siger, at de kan ekspederes af finansudvalget på folketingets vegne, er én ting. Men når det viser sig, at der er nogle i folketinget, der finder, at der er problemer,

så hører det hjemme her i salen og intet andet sted.

Og så kommer man bl. a. fra landets justitsministers side og nu også fra hr. Camres side og siger: ja men dette skal skam holdes hemmeligt, og det er fortroligt, og det kan ikke drøftes i offentlighed, og folketinget skulle eventuelt til at holde hemmelige møder. Hvad er det dog for en mistillid til landets erhvervsliv, at det ikke skulle kunne af finde sig med at få sine ting drøftet fuldstændig åbent, i fuld offentlighed, som man i masser af tilfælde i erhvervsvirksomheder er ude for, nemlig når sager ender ved domstolene, hvor det kører for fuld offentlighed?

Der er intet hemmeligt i denne sag. Derfor er nok den første afsporing og alvorlige fejl, der er begået, at justitsministeren har opretholdt hemmelighedsstemplingen af dokumenterne. Efter at sagen er rejst her i folketingsalen, burde man selvfølgelig straks have fjernet dette hemmelighedsstempel, sådan at vi kunne have opfyldt det vilkår, som hr. Camre var inde på: at alle folketingets 179 medlemmer kunne få adgang til at læse alle papirerne i denne sag. Det er at vende det om at sige, at når man holder det hemmeligt, så kan folketinget ikke tage stilling. Argumentet må selvfølgelig være: når folketinget skal tage stilling, så må man gøre det offentligt. Man kan i allerhøjeste grad klandre justitsministeren for den holdning, han har indtaget.

Denne sag og det, der gør den principiel, har overhovedet ikke noget at gøre med at kende tekniske rapporter fra ingeniørfirmaer eller andet. Det, som justitsministeren så eufemistisk har kaldt den tredjelavestbydende, er der jo nogle af os der godt er klar over er et foretagende, som er ganske kraftigt infiltreret sammen med det politiske parti, regeringen og dermed justitsministeren tilhører. Det, vi debatterer her i salen, er, om et firma af den art, når det er tredjelavestbydende, kan få ordren, og det behøver vi andre 162, der ikke sidder i finansudvalget, ikke at vide noget om. Det stinker og lugter så langt væk, at vi udmærket ved, at vi skal stemme for det dagsordensforslag, der siger: selvfølgelig skal et foretagende af den karakter i hvert tilfælde ikke kunne få en ordre, når det er tredjelavestbydende ved en licitation. Derfor taler alt for, at vi stemmer ja til det af hr. Askjær Jørgensen fremsatte dagsordensforslag.